«DACIADA» fapt de fiecare zi

ACUM E MOMENTUL!

Deși ar părea paradoxal, acum e momentul! E drept, timpul s-a mai răcit, în unele zile plouă pe alocuri, dar cine iubește cu adevărat mișcarea, sportul, nu se sperie, nu poate renunța la satisfacțiile, la binefacerile evidente — multiple și absolut gratuite — oferite de practicarea acestora, cîteva minute pe zi, oricare ar fi starea vremii.

Dar pentru că sîntem realiști, pentru că experiența noastră de reporteri ne îndeamnă, trebuie să recunoaștem — și s-o spunem — că sînt destui și cei care pregetă. E frig, plouă — vor zice, chiar dacă e vorba doar de cîteva grade în minus sau de o ploicică. Sînt cei nehotărîți, cei nedeprinși încă și, s-o spunem pe-a dreaptă, îndeosebi cei comozi.

Acum e momentul! Acum e momentul să intervină, să se afirme plenar, eficace, puterea organizatorică a asociațiilor sportive, a tuturor organizațiilor cu sarcini și atribuții în domeniul sportului! Pentru că, se știe, una din condițiile esențiale ale activității sportive de masă este tocmai **continuitatea**, indiferent de starea vremii, de anotimp, pentru a se asigura crearea deprinderii de a practica zilnic exercițiile fizice, mișcarea, sportul preferat și pentru a se atinge unul din principalele obiective: **călirea organismului.**

Acest interval dintre anotimpul călduros și iarnă, cu bucuriile gheții și zăpezii, interval aflat, ca de obicei, sub semnul capriciilor vremii — cînd cald, cînd frig, cînd soare, cînd ploaie — trebuie „acoperit", integrat în activitatea curentă de masă. Iată, așadar, o adevărată piatră de încercare pentru asociațiile sportive, pentru organizațiile de pionieri și U.T.C., pentru comitetele sindicatelor.

Ce e de făcut? În cîteva cuvinte, o propagandă mult mai activă în favoarea exercițiilor fizice și sportului; un program de competiții intens popularizat și adaptat vremii, cu crosuri, cu jocuri dinamice, antrenante; o organizare perfectă, alertă, în care totul să meargă șnur, fără pauze nedorite în care competitorii să stea degeaba, să piardă „încălzirea"; găsirea unor terenuri — în cazul jocurilor — care să îngăduie desfășurarea întrecerilor indiferent dacă plouă sau nu.

Că oamenii, îndeosebi tinerii, nu se uită pe cer cînd vor să facă sport, ne-am convins într-o duminică dimineața, cu o ploaie rece, în rafale. Străbătînd șoseaua dintre Ploiești, Mizil și Buzău, am văzut în mai toate comunele copii și tineri jucînd fotbal, handbal și volei, alergînd în crosuri. Și, firește, erau mai vioi ca vara.

Așadar, **„DACIADA"** — să devină fapt de fiecare zi!

Mircea COSTEA

În curînd, va începe:

„TOPUL SPORTUL" LA SĂRITURA ÎN LUNGIME

● Elevii din București, Slatina și Cluj-Napoca și-au anunțat participarea ● Se propune devansarea datei de începere a competiției

Actuala ediție a **„Topului Sportul" la săritura în lungime**, sub genericul „Daciadei", a găsit un larg ecou în școli. Pe adresa redacției au și sosit primele înscrieri. Și-au anunțat participarea elevii de la **liceele „23 August", Republica, Electroaparataj** și **Școala generală nr. 191 din București**, de la **Liceul ind. transporturi Slatina**, de la **Liceul ind. M.I.U. Cluj-Napoca** ș.a.

Deși startul a fost planificat pentru 15 octombrie, **am primit** numeroase sugestii SĂ DEVANSĂM CU O SĂPTĂMÎNĂ ÎNCEPEREA COMPETIȚIEI, **pentru a se permite astfel unui număr mai mare de tineri sportivi să ia parte la întreceri.** Ținînd seama de aceste propuneri, **„Topul Sportul" va debuta chiar la sfîrșitul acestei săptămîni.**

Pînă atunci, să nu uităm că **această competiție este deschisă tuturor elevilor și elevelor din clasa a IX-a** (fără program special), că se vor **executa două sărituri, cea mai bună fiind luată în considerare.** De asemenea, **media primelor 10 rezultate va conta în clasamentul pe echipe (feminin și masculin), cîștigătorul luînd parte și la întrecerea individuală.** Primii clasați vor primi frumoase cupe și diplome.

Reamintim că, pentru informații sau înscrieri, vă puteți adresa în scris sau telefonic (tel. 11 46 48 — și cu taxă inversă), redactorii noștri deplasîndu-se, la cerere, pentru a participa la competiție.

Deci, cine se mai înscrie?

De vineri, la Tîrgoviște

TURNEUL FINAL AL CAMPIONATULUI NAȚIONAL DE OINĂ

Cea mai importantă competiție a sportului nostru național, **campionatul republican de oină**, își va derula — începînd de vineri — ultimele secvențe. Dintre sutele de echipe aliniate la start, 10 formații, care au mers din victorie în victorie, își vor disputa întîietatea la Tîrgoviște pentru cucerirea invidiatului titlu. Iată protagonistele finalei pe țară: **Tricolorul Baia Mare, Avîntul Frasin (jud. Suceava), A.E.I. Urlați (jud. Prahova), Metalul Tîrgoviște, Laminorul Roman, Dinamo București, C.P. București, Universitatea București, Energia Rîmnicel (jud. Buzău)** și **A.S.A. Constanța.**

După cum se poate vedea, alături de cunoscutele echipe Universitatea București (actuala campioană a țării), Dinamo București, C.P. București și Tricolorul Baia Mare participă cîteva formații mai puțin experimentate, dar ambițioase și dornice de afirmare, anunțîndu-se astfel un turneu final atractiv și viu disputat.

„CINE VA REZISTA, VA MERGE MAI DEPARTE..."

— declară antrenorul Paul Niculescu, la finele unui sezon în care poloiștii români au înregistrat multe rezultate contradictorii

În perspectiva J.O. de la Moscova

În acest foarte important sezon preolimpic, an în care majoritatea echipelor de valoare și-au stabilizat loturile pe care vor conta la J.O. de la Moscova, poloiștii români au avut — ca și în 1978 — evoluții deosebit de contradictorii, în cursul cărora victoriile și înfrîngerile au alternat permanent. Totuși, un lucru merită a fi subliniat: **niciodată polo-ul românesc nu a prezentat în marile turnee două echipe de valori aproximativ egale.** În aceeași perioadă a lunii august, una dintre ele (considerată de antrenori a fi selecționata secundă) învingea cu 10—9, la Draachten (Olanda), campioana lumii, Italia (în formație completă), și „remiza" (8—8) cu Iugoslavia (medalie de bronz la C.M. și de argint la „Cupa mondială"), dar încheia turneul pe locul 6! Cealaltă, alcătuită din jucători care au trecut sau se află în preajma celor 200 de selecționări în reprezentativă, a depășit formațiile Italiei și Ungariei la Universiada din Mexic, dar s-a clasat doar pe locul 4.

Oricît de curios ni s-ar părea, acesta este adevărul, n-am avut niciodată, în cei peste 50 de ani de cînd se joacă polo în România, 22—24 de jucători capabili, datorită unei pregătiri fizice și tehnice mulțumitoare, să joace de la egal la egal cu cei mai buni sportivi din lume. **ȘI TOTUȘI, TEHNICIENII NOȘTRI NU REUȘESC SĂ ALINIEZE O FORMAȚIE CÎT DE CÎT CONSTANTĂ LA NIVEL SUPERIOR, o formație care, cel puțin, să repete performanța (locul 4) de la ultimul turneu olimpic.** Posibilități există și continuăm să credem în valoarea polo-ului românesc, în capacitatea antrenorilor noștri de a alinia anul viitor, la Moscova, poate cea mai puternică echipă pe care am prezentat-o în ultimii 10—15 ani. Dar tot atît de bine s-ar putea să rămînem numai... cu o selecționată în plutonul fruntaș. Care taler al balanței îl vor înclina, la anul, poloiștii români?

Antrenorul **Iuliu Capșa**, încercînd o succintă concluzie după un sezon atît de bogat, ne declara: **„Un singur rezultat contează, cel pe care îl vom obține la Moscova, pentru că celelalte se uită repede. În 1979 am participat la multe turnee; niciodată însă nu am folosit aceiași 11 jucători. Avem acum patru portari (în loc de doi, pe care ne bazam în 1978, la „mondiale") și un număr dublu de jucători cu șanse egale de a ajunge în reprezentativa olimpică. Trebuie să învățăm din greșelile sezonului încheiat, să-i pregătim foarte bine și să-i convingem pe jucătorii noștri că pot deveni realmente performeri autentici în acest sport".**

Paul Niculescu, un tehnician cu state de serviciu mai vechi la echipa națională, este de părere că în lotul olimpic actual se află jucători mai vîrstnici (Nastasiu, V. Rus, Cl. Rusu, D. Popescu, Răducanu, Spînu), cu o mare experiență competițională, saturați, poate, de zecile de turnee la care au participat, obosiți — se pare — și psihic, incapabili să se concentreze pe toată durata unei competiții. **„Ultimele lor evoluții ne-au dovedit că nu mai putem conta în exclusivitate pe ei. Din fericire, la această oră avem cu cine să-i înlocuim. M. Tudor, M. Simion, E. Ionescu, Ș. Popescu, D. Costrăș, I. Fejer, L. Garofeanu, R. Mirea, A. Munteanu sînt cîțiva din tinerii pe care i-am rodat permanent în acest sezon. Ei sînt încă lipsiți de maturitate în joc, tehnica lor mai poate fi îmbunătățită, ca și bagajul de cunoștințe tactice. Au însă avantajul că sînt ambițioși și dornici de afirmare, decişi să muncească conștient pentru a ajunge la cascheta tricolorilor. Din aceste două grupuri (și mai sînt alți cîțiva jucători) îi vom alege anul viitor pe componenții team-ului olimpic. Nu ne vom mai lăsa impresionați de «faima» unuia sau altuia, nu vom mai accepta capriciile celor mai vîrstnici, nu vom face nici un rabat celor care nu se vor încadra conștient, cu toate forțele, în programul general de pregătire, care — vă asigur — nu va fi deloc ușor. Cine va rezista, va merge mai departe; cine nu va reuși va rămîne pe marginea bazinului să se bronzeze la soare...".**

Părerea noastră este că punctul de vedere al celor doi tehnicieni este just. Să vedem însă cum vor reuși ei să se desprindă de idei preconcepute (pentru că, se pare, acestea există), să imprime lotului un climat de muncă sănătos, să canalizeze eforturile celor mai buni poloiști ai țării spre atingerea obiectivului propus: **O REPREZENTARE DEMNĂ LA JOCURILE OLIMPICE DIN 1980.**

Adrian VASILIU

MANȘA A DOUA A „EUROPENELOR"

F.C. ARGEȘ VREA SĂ DESCHIDĂ SCORUL

(Urmare din pag. 1)

dionul Filadelfia, același care va găzdui, tot în nocturnă, și meciul oficial de mîine (n.r. azi). După acest antrenament, antrenorul Halagian a anunțat următoarea formație probabilă: **Cristian — Bărbulescu, Stancu, Cîrstea, Ivan — Toma, Chivescu, Iovănescu — D. Nicolae, Radu II, Dobrin.** Din acest „11" se remarcă absența fundașului M. Zamfir, care este indisponibil.

Conștienți de dificultățile partidei, piteștenii manifestă, cum este și firesc, încredere în șansele lor. Ei vor căuta să-și apere avantajul de trei goluri obținut în meciul de acasă nu printr-un joc defensiv, care le-ar putea fi defavorabil, ci prin valorificarea armei contraatacului, pe care au dovedit în atîtea alte prilejuri că o stăpînesc destul de bine. Dînd expresie acestei idei, Dobrin ne spunea după antrenamentul de aici: **„Fără a neglija apărarea, vom lupta să înscriem, să deschidem scorul".**

Sub supravegherea austriacului **H. Stesl**, campioana Greciei și-a încheiat pregătirile printr-un antrenament mai mult fizic, efectuat pe același stadion cu puțin timp înaintea celui al echipei noastre. Deși antrenorul Stesl nu și-a făcut cunoscute public opțiunile, se pare că, alături cu fundașul Danianidis, suspendat automat pentru meciul retur, după eliminarea de la Pitești, va lipsi din formație și Domazos, care nu se află într-o formă prea bună. „Unsprezecele" probabil al gazdelor ar fi, deci, următorul: **Sterioudas — Musuris, Inzoglu, Ravusis, Nicolaou — Thadis, Nicoloudis, Vladici — Ardizoglu, Bajevici, Mavros.**

Partida de mîine (n.r. azi), pentru care cele 37 000 de bilete sînt aproape epuizate, va fi condusă de o brigadă de arbitri din Elveția, avîndu-l la centru pe V. Daina. Ea va începe la ora 20,30 (ora locală, care este aceeași cu a Bucureștiului) și va fi transmisă în direct de posturile noastre de radio.

KONIETZKA: „STEAUA ARE PRIMA ȘANSĂ"

(Urmare din pag. 1)

s-ar fi disputat. Cu alte cuvinte, vom juca la victorie, indiferent de faptul că acel 2—2 ar determina calificarea noastră și în cazul unor rezultate de egalitate la 0—0 sau 1—1. Echipa Young Boys este o echipă profesionistă, care nu renunță, desigur, la șansele sale, dar cred că, în cele din urmă, Steaua se va impune".

Steaua se prezintă în jocul de astăzi cu un absent de marcă, **Iordănescu**, indisponibil. În locul lui va juca, probabil, **Aelenei**, o soluție nu lipsită de aspecte pozitive, judecînd după abilitatea acestui mijlocaș-înaintaș. În rest, antrenorul Constantin va păstra echipa etalon, care a asigurat Stelei locul de lider în campionatul nostru. În ceea ce ne privește, **considerăm că Steaua are prima șansă, cu condiția ca așteptatul ei „start lansat" să nu fie urmat de unele scăderi de ritm.**

Elvețienii, care au sosit aseară în Capitală, par hotărîți să-și vîndă scump pielea. Antrenorul **Timo Konietzka** declara că echipa a reușit să depășească „seria neagră" din ultimul timp, chiar dacă obstacolul peste care a trecut sîmbătă (în cupă) a fost doar o echipă din Divizia B. Antrenorul vest-german recunoaște că **Steaua este superioară din punct de vedere tehnic, dar nu omite să spună că Young Boys, o echipă de atleți tineri, are și ea șansa ei.**

Meciul de astăzi va fi condus de o brigadă de arbitri din Turcia, avîndu-l la centru pe T. Tokat. Echipele probabile sînt următoarele:

STEAUA: Iordache — Anghelini, Sameș, Agiu, Nițu — Dumitru, Stoica, Aelenei — M. Răducanu, A. Ionescu, Zamfir.

YOUNG BOYS: Eichenberger — Schmied, Weber, Hüssner, Feuz — Brechbühl, Zahnd, Zwigart, Lüdi — Schönenberger, Müller.

ATENȚIE LA RITTER ȘI BRAUNEDER!

(Urmare din pag. 1)

necesar să fie reduse spațiile dintre vîrfurile Cîrțu și Cămătaru și mijlocașii Balaci și Beldeanu, **pentru ca acești patru jucători să combine mai mult și mai eficient. Mijlocașii noștri continuă, din păcate, să șuteze prea puțin la poartă și foarte rar de la distanță sau semidistanță. În partida cu vienezii, ei vor trebui s-o facă, dacă vrem — și sigur că vrem, cu toții dorim acest lucru, — să cîștigăm și să mergem mai departe în Cupa U.E.F.A."** Jucătorii Universității s-au înapoiat sîmbătă noaptea la Craiova. Duminică au efectuat un antrenament, luni — două, ieri — unul singur. Geolgău continuă să acuze dureri la coloana vertebrală. În cazul neutilizării lui, formația craioveană va arăta, probabil, astfel: **Boldici — Negrilă, Tilihoi, Ștefănescu, Ungureanu — Beldeanu, Balaci, Țicleanu (Donose) — Crișan, Cămătaru, Cîrțu.** Rezerve: Lung, Bumbescu, Purima, Geolgău, Irimescu.

Wiener Sportklub a sosit ieri după-amiază la Craiova. Iată formația utilizată în partida de duminică (2—3 cu Grazer A.K.): **Kronberger — Samer, Hof, Lichtenegger, Lehner — Witzani, Djurici, Ritter — Demel, Brauneder, Drabits.** Au mai jucat: Thurnwald și Doval. Pentru Sportklub au marcat Ritter și Brauneder, cei mai eficace jucători ai acestei formații. **„Craiova va ataca —** afirmă antrenorul W. Kainrath — **și în acest caz va trebui să rezistăm fără să primim gol o jumătate de oră. Hof, Ritter și Kronberger au suficientă rutină și cred că ei vor putea calma jocul".**

Partida de la Craiova va începe la ora 15.00 și va fi condusă de o brigadă de arbitri din Grecia, alcătuită din N. Lagoianis (la centru), N. Landropolous și V. Mesala.

DINAMO PLEACĂ ASTĂZI SPRE LARNACA

După cum se știe, **Dinamo** va disputa mîine a doua manșă din Cupa U.E.F.A., în compania echipei cipriote **„Alki" Larnaca.** Echipa pleacă astăzi la Larnaca, cu avionul, deplasînd următorul lot de jucători: **Eftimescu, Ștefan, Cheran, Dinu, Sătmăreanu, Lucuță, Bădilaș, Augustin, Custov, Mulțescu, Apostol, Țălnar, D. Georgescu, Vrînceanu, Stănescu, I. Moldovan.** Nu fac deplasarea, fiind accidentați, I. Marin, Ghiță și Dragnea.

Din tabăra gazdelor nu avem vești, deocamdată, dar este lucru știut că se fac eforturi pentru refacerea golgeterului **D. Panayotou**, absent la București, din cauza unei accidentări.

Partida va fi arbitrată de o brigadă din Țara Galilor.

Fotbal

ECHIPA CAMPIONATULUI — UN STIMULENT!

● Cheran — Beldeanu — M. Răducanu și asaltul debutanților Cioacă și Gh. Munteanu

Alcătuită pe baza adiționării notelor obținute de jucători în cele 9 etape ale Diviziei A, echipa campionatului este următoarea:

Ariciu (65)
Cheran (61) Catargiu (66) Koller (72) Gh. Munteanu (60)
Dembrovschi (62) Bozeșan (66) Beldeanu (67)
M. Răducanu (65) Cioacă (63) Chihaia (60)

Publicăm această echipă în ziua desfășurării cupelor europene pentru a sugera că fotbalul este „o bătălie continuă", un veșnic duel pentru intrarea în posesia tricoului mult rîvnit. După cum se poate vedea, în cadrul echipei „de regularitate" a campionatului nostru se află doar trei din cei aproape 60 de jucători înscriși astăzi și mîine în manșa a doua a primului tur. Este vorba de **Cheran, Beldeanu** și **M. Răducanu.** Să mai notăm prezența neașteptată a ieșenilor **Gh. Munteanu** și **Cioacă.** Acești doi debutanți ni se par aparițiile cele mai spectaculoase și mai reconfortante în acest prim „sfert" al campionatului.

„Reprezentativa" — prin adițiune de note — a campionatului este, ca în atîtea alte rînduri, o combinată a tuturor vîrstelor, care sugerează că fotbalul e mai presus de... idei preconcepute.

ÎNTRE VESTIAR ȘI GAZON

● După aproape șase luni, **Silviu Lung**, portarul echipei craiovene, a revenit pe gazon. La Tg. Mureș a fost înscris chiar pe foaia de arbitraj, spunîndu-ne înaintea partidei: **„Mă pregătesc din ce în ce mai intens dar, sincer să fiu, nu știu cînd voi apăra din nou. Pentru că totul depinde de... Boldici, coechipierul meu care pînă acum a apărat foarte bine".** ● **Munteanu**, noul vîrf al mureșenilor, deosebit de activ în partida cu Universitatea — în care a pendulat pe toată lățimea apărării craiovene — provine tot de la Tîrnăveni, orășel din care au mai venit la Tg. Mureș Fazekas, Unchiaș, Bölöni, Vunvulea, Bozeșan. Este, așadar, al șaselea, dar cu precizarea — făcută de antrenorul **T. Meszaros**, care i-a crescut pe toți — că Munteanu este originar din Tg. Mureș și că la Chimica n-a jucat decît... patru ani. ● **Tîrgoviște.** Cîteva minute înaintea jocului C.S. — Politehnica Iași. **Coman** îl întîlnește pe **Bucu.** Cei doi se îmbrățișează cu sinceritate. Ce frumoase sînt relațiile de amiciție dintre portari! Este adevărat, ei nu se „războiesc" niciodată în teren. Dar în îmbrățișări, ca cea mai sus-pomenită, sau în strîngerile de mînă de la centrul terenului, dinaintea loviturii de începere, găsim dovada unei veritabile... solidarități de post! ● Antrenorul ieșean **L. Antohi: „Credeam că n-o să mai ajungem la meciul în care să aliniem aproape echipa întreagă. Spun aproape fiindcă încă îl mai avem pe Ciocîrlan, om de bază al apărării, pe tușe".** ● După partida de la Tîrgoviște, **Tătaru II** părăsea stadionul împreună cu cei trei băieți ai lui, pe bună dreptate mîndria internaționalului de la C.S.: **„Sînt destul de amărît că am pierdut un punct pe teren propriu,** ne declara el. **Dar cînd îi văd pe flăcăii mei, îmi mai trece supărarea..."** Noi sperăm să-i consemnăm în cronici pe **Tătaru III, Tătaru IV** și **Tătaru V...** ● „Invazie" de Munteni în campionatul nostru. Poate și din punctul de vedere al spectatorilor, dar și al nostru, al cronicarilor, o numerotare „sistem fotbalistic" ar fi utilă... ● Cine este noul Moldovan din prima divizie? Se numește **Laurențiu Moldovan**, are 20 de ani, a jucat în echipa de juniori băcăuană, și-a făcut „rodajul" în „C", la C.S.M. Borzești. Golul înscris de el, sîmbătă, la Satu Mare („agățarea" balonului cu piciorul la înălțime; fentă, pătrundere și șut plasat), anunță un bun tehnician. Rămîne ca seriozitatea să însoțească tehnica. ● Respectînd cu strictețe programul care i s-a recomandat după accidentarea suferită, cu o săptămînă în urmă, la meciul cu Steaua, și dînd dovadă de o mare ambiție, portarul **Ariciu** a apărat buturile băimărene în partida cu Gloria Buzău. Devotamentul său față de echipă nu a fost trecut cu vederea de spectatorii băimăreni, care l-au aplaudat îndelung la apariția pe teren. ● Echipa Gloria Buzău a fost condusă de pe margine, sîmbătă, la Baia Mare, de către **Camil Oprișan** (antrenorul secund), deoarece „principalul", **Ion Ionescu**, nu a făcut deplasarea, fiind reținut de un examen.

ANTRENORUL UN PROTAGONIST CARE ACCEPTĂ (uneori) ROLUL DE FIGURANT

Se spune deseori — a devenit un loc comun — că **o echipă de fotbal este oglinda antrenorului său.** Bineînțeles, este vorba despre reflectarea în joc a personalității antrenorului. Din păcate, sînt foarte rare cazurile în care se poate spune că o echipă îl reprezintă, realmente, pe antrenorul său. Cîndva a fost Herrera, antrenorul de fier care și-a îmbrăcat jucătorii în zale, oferind lumii fotbalului spectacolul aspru, nu prea captivant, dar oricum bărbătesc al lui Inter. A fost, în anii deceniului trecut, Alf Ramsey, antrenorul care s-a eliberat, cu un orgoliu tipic britanic, de toate influențele continentale și transoceanice, preferînd un joc riguros, **à la Cromwell**, un stil eminamente insular, produs al terenurilor grele, într-o țară în care plouă de 30 de ori pe săptămînă. Ramsey, cel de atîtea ori contestat, a rămas un om foarte personal, el renunțînd, întru slujirea ideii sale, pînă și la cel mai bun jucător britanic al momentului Jimmy Greaves. A fost, dacă vreți, anul trecut, Cesar Luis Menotti, un **condottier** încruntat, care a bătut cu pumnul în masă, susținînd că Argentina fotbalistică poate produce mai mult decît tangouri pe gazon.

În fotbalul nostru, exemplele de antrenori ale căror echipe sînt oglinda personalității lor sînt destul de puține. Fără a avea pretenția de a epuiza numele acestora, gîndul te poartă la moderația de atîtea ori contestată, dar atît de personală, a lui Angelo Niculescu, la nerăbdarea ofensivă a lui Teașcă, la pumnul tranșant al lui Proca și, mai ales, la transa de fotbalist „trup și suflet" a lui Mateianu, care desenează, ca un posedat, mișcările jucătorilor săi, într-un țintar care, chiar dacă stîrnește rezerve, trezește mereu admirația.

Se pune întrebarea: **de ce foarte mulți antrenori de valoare din fotbalul nostru nu reușesc să pună amprenta personalității lor pe echipele pe care le conduc?** Răspunsul e simplu: **pentru că, deseori, mulți tehnicieni își uită rolul de protagonist și îl acceptă pe cel de figurant,** echipa lor fiind produsul unor sugestii mai mult sau mai puțin obligatorii, al unor concesii care macină în timp ideea inițială (dacă a existat vreodată), unitatea echipei, relațiile dintre jucători și, în primul rînd, autoritatea atît de necesară a antrenorului.

S-a spus deseori că o echipă este o idee în mișcare. În acest caz, sînt greu de acceptat concesiile pe care le fac antrenorii.

Dacă admitem că o echipă este o idee în mișcare, **depozitarul acestei idei nu poate fi decît antrenorul.** În țările cu fotbal dezvoltat, marele rol al antrenorului este acela de a fi consecvent cu propria sa idee. În acest sens, cînd un cronicar solicită unui conducător de club componența echipei pentru meciul care urmează să înceapă, răspunsul e invariabil: **„Acest lucru îl poate ști doar antrenorul".**

Această este relația care face din antrenor un protagonist și nu un figurant. Un protagonist care răspunde, care este obligat să răspundă, pentru că poartă pe umerii săi o mare experiență care nu poate fi anihilată de zîmbetul ironic al celor de pe margine.

Ioan CHIRILĂ

În jurul semicercului de handbal

ARBITRI, ARBITRAJ, ARBITRAR...

Fără îndoială, arbitrajul are, în sport, o importanță deosebită. În afara faptului că el este hotărîtor în stabilirea adevăratului învingător, a celui pe care valoarea — determinată de talent și pregătire — îl situează deasupra adversarului, arbitrul (sau arbitrii, în cazul sporturilor care sînt conduse, în teren, de cîte doi și chiar trei „cavaleri ai fluierului") are și datoria de a contribui — prin maniera de a conduce — la progresul unui sport, la favorizarea a ceea ce este modern și eficient, la stoparea tendințelor de a înlocui tehnica cu duritățile. Cum realizează acest deziderat major arbitrii de handbal?

La Tg. Mureș, unde s-a disputat cel de al treilea turneu al Diviziei masculine A de handbal, am avut ocazia să vedem și arbitraje bune (chiar și foarte bune dacă ne gîndim la derbyul Steaua — Dinamo București, condus de cuplul bucureștean **Th. Curelea — I. Păunescu**), dar și multe sub nivelul competiției. Nu despre plusurile sau minusurile unuia sau altuia dintre cupluri vrem să discutăm. Ceea ce ne propunem să dezbatem acum este maniera generală a conducătorilor de joc, modul în care ei își aduc contribuția la realizarea obiectivului prioritar al handbalului românesc: creșterea valorii, astfel încît reprezentativa României să dobîndească victoria la Olimpiadă. În această privință socotim că **majoritatea arbitrilor nu sînt la înălțimea misiunii lor.** Prin felul de a conduce jocurile ei derutează echipele, pe antrenori și jucători. Nu există o linie unitară de arbitraj, fiecare cuplu impunîndu-și maniera proprie. În unele meciuri li se lasă jucătorilor posibilitatea de a acționa cum vor, de a duce duritatea pînă la limita brutalității, în timp ce în altele o cît de mică încercare de a ține piept adversarului este sancționată. Depinde de arbitri... În aceste condiții, ce să facă antrenorii? Ce să-i sfătuiască pe jucători? Cei mai mulți dintre tehnicieni au ajuns la un compromis: își îndeamnă echipele să evolueze în funcție de arbitri. **„Azi puteți juca tare, pentru că X permite...", „În meciul ăsta atenție, arbitrul Y sancționează totul..."** Așadar, handbalul nostru nu se poate dezvolta pe linia jocului modern, atletic, ci trebuie să țină seama de dorința sau de știința unuia sau altuia dintre „cavalerii fluierului".

O frînă reală o constituie și faptul că arbitrii nu permit cursivitatea jocului, defavorizîndu-i pe beneficiarii unei decizii. Mingea este pusă în joc cu întîrziere, de multe ori lăsîndu-se impresia că arbitrii o fac intenționat pentru a permite celeilalte formații să se replieze. Aceste întîrzieri duc la reducerea timpului de joc și la anularea avantajului primit prin sancționarea adversarului.

Să notăm și un fapt nu de puține ori discutat. Regulamentul de handbal îngrădește activitatea jucătorului aflat în faza defensivă. Cei mai mulți dintre arbitri transformă aceasta într-o oprelişte definitivă: apărătorul nu are niciodată dreptate. Chiar și atunci cînd el este cel obstrucționat (mulți jucători fac fault în atac), chiar și atunci cînd adversarul a scăpat pur și simplu mingea din mînă, arbitrul fluieră și dictează... 9 metri. Echipei aflată în apărare îi mai rămîne doar șansa ca adversarul să tragă pe deasupra porții...

Toate acestea și multe altele fac un deserviciu campaniei de pregătire a echipei naționale, pentru că subminează evoluția formațiilor de club, diminuează autoritatea tehnicianului, deturnează scopul antrenamentelor. Majoritatea factorilor responsabili din federație au fost la Tg. Mureș. Au văzut și s-au... minunat. Credem însă că ar trebui luate și măsurile de rigoare. Nu atît de sancționare, cît mai ales de pregătire a acestor oameni (mulți dintre ei de bună credință) pentru a se înscrie pe o linie unitară, pentru a proteja noul în handbal, pentru a contribui direct la îndrumarea pregătirilor.

Hristache NAUM

HANDBAL, DIVIZIA B, ETAPA A V-A

MASCULIN. **Seria I:** Petrolul Teleajen — C.S.M. Suceava 18—12 (8—8); Tractorul Brașov — Reionul Săvinești 14—10 (8—5); Nitramonia Făgăraș — Celuloza Brăila 16—15 (7—8); Universitatea Iași — C.S.U. Galați 11—9 (6—5). **Seria a II-a:** Minerul Cavnic — Constructorul C.S.U. Oradea 18—20 (10—6); Energia Rovinari — A.S.A. Tg. Mureș 17—10 (7—5); Sideful Jimbolia — Universitatea Craiova 26—24 (13—10); C.S.M. Reșița — H.C. Minaur II Baia Mare 11—7 (6—4). FEMININ. **Seria I:** Voința Galați — Spartac București 13—12 (5—7); Textila Buhuși — Vulturul Ploiești 10—9 (6—4). **Seria a II-a:** Energetica Drobeta Tr. Severin — Didactica Zalău 19—14 (7—7); Sparta Mediaș — Nitramonia Făgăraș 15—26 (8—15); Avîntul Craiova — Constructorul Timișoara 14—19 (5—11); Constructorul Hunedoara — Voința Sighișoara 14—14 (6—7); C.S.M. Sibiu — Voința Odorhei 12—10 (7—6). (Corespondenți: **T. Siriopol, N. Monenciu, V. Popovici, M. Țacal, D. Diaconescu, M. Focșan, I. Ionescu, D. Glăvan, I. Vieru, M. Băloi, C. Gruia, V. Lazăr, I. Tănăsescu, D. Udubășceanu**).

ARUNCAREA GREUTĂȚII = CUIUL LUI PEPELEA!

Pentatlonul este una dintre cele mai grele și, în egală măsură, una dintre cele mai pretențioase probe ale atletismului feminin, în care doar puține dintre practicante reușesc, într-adevăr, să se facă remarcate și să se impună. Dealtfel, trebuie să recunoaștem deschis că la pentatlon nu oricine poate participa, și aceasta pentru faptul că o atletă trebuie să fie aptă să facă față, cît de cît, cerințelor fiecăreia dintre cele cinci probe componente, în ordinea desfășurării lor: 100 m garduri, înălțime, greutate, lungime și 800 m. De aceea, este de la sine înțeles că selectarea pentatlonistelor și, mai ales, pregătirea lor pentru concurs reclamă multă atenție, răbdare, dîrzenie și un foarte mare volum de muncă. Trebuie cizelate separat calitățile fizice specifice fiecărei probe și asamblate într-un tot unitar, ceea ce nu este cîtuși de puțin o treabă ușoară. Dimpotrivă!

Fruntașa de necontestat a pentatlonului nostru este **Gabriela Ionescu**, reprezentantă a Clubului atletic universitar, care de cîțiva ani domină autoritar competițiile interne. La Balcaniada '79, de la Atena, **ea a dus recordul țării la o valoare bună: 4503 p**, înregistrînd pe stadionul Karaiskakis 5 recorduri personale. Gabi este însă, din păcate, o atletă de... 4 probe, aruncarea greutății fiind la ea o probă slabă. La Atena, în celelalte 4 probe ea a totalizat 3748 p față de cele 3604 p ale campioanei Dimitrova (Bulgaria). La greutate, însă, în timp ce ea a obținut 755 p pentru un rezultat de 12,59 m, Dimitrova a aruncat 15,73 m, rezultat care i-a adus 935 p, determinîndu-i, în cele din urmă, succesul.

Semnal!

Cazul Gabrielei Ionescu nu este însă singular în atletismul nostru! Desfășurarea campionatelor naționale din acest an (senioare, tineret, junioare) a demonstrat că nici una dintre pentatlonistele noastre nu obține un rezultat cît de cît valoros la aruncarea greutății, această probă fiind un adevărat „cui al lui Pepelea", cu implicații directe asupra punctajului final și, implicit, asupra poziției din clasament. Handicapul „greutății" este insurmontabil în întreceri internaționale, oricît de bine s-ar prezenta o anume pentatlonistă la celelalte 4 probe.

Aceasta fiind situația, dacă dorim într-adevăr ca în viitor să avem pentatloniste valoroase, va trebui ca selecția să fie și mai riguroasă, căutîndu-se elemente care — neapărat! — să poată arunca măcar 14 m la greutate. Poliatloanele școlare, organizate an de an, urmărite și, mai ales, pregătite cu mai multă grijă, ar putea scoate la lumină pentatloniste bune și la aruncarea greutății!...

Romeo VILARA

LA 22 DE ANI, MARIANA ANDREESCU-BĂDINICI ESTE SURMENATĂ!

Ieri dimineață, după o perioadă de circa o lună de zile, rezervată odihnei, lotul olimpic de baschet feminin trebuia să răspundă prezent la convocarea făcută în scopul continuării pregătirilor în vederea participării la turneul de calificare din primăvara anului viitor, de la Varna. Dar, așa cum s-a petrecut, **fără excepție**, la toate convocările de pînă acum, nu toate jucătoarele au răspuns la apel, cinci dintre ele — **Mariana Andreescu-Bădinici** (Rapid), **Liliana Rădulescu** (Voința București), **Katalin Szabo** (Crișul, în curs de transferare la „U" Cluj-Napoca), **Gheorghița Bolovan** („U" Cluj-Napoca) și **Maia Cuțov** (Politehnica — C.S.Ș. 2 București) — fiind absente. Unele au anunțat federația (personal sau prin cluburile de care aparțin) că vor întîrzia, prezentînd motivări serioase (examene la facultate — **Cuțov**, deplasare peste hotare cu echipa — **Bolovan și Szabo**). Dar despre **Andreescu-Bădinici** și **Rădulescu** nu se știe aproape nimic. Sau pentru a fi mai preciși: **Mariana Andreescu-Bădinici** a încunoștiințat federația că **nu mai dorește să facă parte din lotul olimpic, deoarece se simte... surmenată și nici nu**

Punctul pe i

crede în valoarea selecționatei (!?).

Dacă aprecierea aspră a capacității colegelor și opțiunea pentru ieșirea din [illegible] sînt circumstanțe pers[illegible], în schimb invocarea „oboselii, la vîrsta de [illegible] ani, la o sportivă de [illegible] performanță, ni se pare cel puțin ciudată. Și chiar dacă am accepta că starea [illegible] de moment a unei sportive poate determina acte de abandon, sîntem îndreptățiți să punem întrebarea: de ce conducerea lotului se încăpățînează să mizeze pe elemente lipsite de dorința de a lupta pentru un țel?

Dumitru STĂNC[illegible]SCU

DE VORBĂ CU PROF. UNIV. DR. DOC. DAN GAVRILIU

(Urmare din pag. 1)

ce este valabil pentru fiecare. Adică, MIȘCARE!

— De ce credeți că acest deziderat — mișcarea — nu este încă unanim cunoscut sau recunoscut?

— Nu mi-am pus încă această întrebare, dar consider că, probabil, este vorba de niște adevăruri pe care și un absolvent al cursului primar ar trebui să le știe, dar sînt trecute cu vederea: omul primitiv a fost vînător și pescar și a trebuit să se miște pentru a-și alege hrana; apoi a început să lucreze pămîntul; civilizația a schimbat, pentru o categorie de oameni, modul de a munci, a apărut munca cu capul; pentru aceștia, mișcarea este o obligație, ca să-și întrețină funcțiile normale în organism — activarea circulației și respirației, reglarea nutriției, prin care se asigură sănătatea fizică necesară și pentru activitatea intelectuală.

— Care ar fi consecințele ignorării acestor adevăruri?

— Întîi, o precizare: sănătatea nu se dobîndește. Individul se naște cu o zestre de organe parenchimatoase — rinichii, ficatul etc. — de două ori mai mare decît ar avea nevoie. Pînă la 35 de ani pierde mult din ele, pentru că nu respectă comandamentele unei vieți conforme cu legile naturii pentru care a fost creat, modelat. Apoi, cînd află că, prin îmbolnăviri, zestrea lui s-a topit pe jumătate, devine mai grijuliu, păstrează restul, cum se pricepe, și — în funcție de cît a mai rămas — încearcă să întîrzie procesul de îmbătrînire și moartea.

— Ce înseamnă a te îmbolnăvi?

— A te îmbolnăvi înseamnă a-ți pierde sănătatea. Ori ești bolnav, ori ești sănătos. Nu este însă o linie de demarcație foarte precisă între aceste două stări, între omul sănătos și cel bolnav. Depinde de cît ești de sănătos sau de bolnav. Sînt îmbolnăviri prin contagiune, iar altele prin îmbătrînire. Dar mai sînt și unele care țin de modul de viață al individului, adică de modul cum se conformează el legilor naturii în satisfacerea nevoilor și instinctelor primordiale. Printre acestea, echilibrul dintre aportul de substanțe energetice și arderi, ca și dintre calitatea acestor substanțe energetice și modul cum se face arderea în mușchi, în care mișcarea reprezintă factorul esențial.

— Ce sensuri acordați mișcării?

— Mișcarea, nevoia de mișcare are anumite laturi: 1) întreține starea [illegible] funcțiune a mușchilor și i[illegible] funcțiunea celorlalte [illegible]ate și sisteme, prin lucru[illegible]canic efectuat; 2) mișcarea constituie și un factor de de[illegible]nectare, de destindere nerv[illegible] De aceea, mișcarea trebuie [illegible]e facă sub imboldul plăcer[illegible] să satisfacă — în acel[illegible]p — postulatul „destind[illegible]n distracții". Pentru acea[illegible]xistă toată varietatea de sp[illegible]rturi — și plimbarea este, la urma urmei, un sport! — care stau la dispoziția oamenilor din România socialistă, acordin[illegible]-se o atenție mare răspîndirii [illegible] lor în masă. Toate stau la dispoziția oricărui om, fiecăruia n[illegible]emai rămînîndu-i decît să al[illegible] după plac și aptitudini, c[illegible] după posibilitățile locale.

— Cînd ar t[illegible] să fie luat „startul" în sport?

— Ca și educați[illegible] în general, sportul trebuie să înceapă încă din copilărie, și es[illegible]e foarte bine că se acordă — d[illegible]n primii ani de școală — atenție acestei educații sportive, d[illegible]oarece vîrsta fragedă este cea mai potrivită pentru a învăța s[illegible] sportul. Un sport practicat cu competență devine plăcut și s[illegible]mulativ.

— Ce sînt se[illegible]entarii din punctul de vedere al sportului?

— Sedentarii — [illegible]bstracție de poziția lor în [illegible]mpul activității profesionale — sînt indivizii care nu și-au dezvoltat gustul pentru mișcare, pentru sport. Nu au voință și numai cînd intervine frica de moarte recurg la mișcare-sport. Pentru ei sportul nu mai reprezintă o plăcere, ci o doctorie!

— Pentru cel care intenționează să se apuce de sport la multă vreme după ce a învățat să scrie și să citească și, eventual, să cînte la un instrument muzical, la pian — de exemplu — ce sfaturi ați da?

— Mișcarea fizică trebuie făcută pînă apare o senzație de oboseală plăcută. Să fie redusă ca intensitate cînd intervin semne de alarmă, de suprasolicitare, din partea aparatelor cardiovascular și respirator, ca și a altor aparate. Ea — mișcarea — este foarte individualizată, neexistînd o „ocă" pentru toată lumea, nici în grame, nici în secunde. Individul învață ușor doza necesară: cît timp și cît de intens, de violent, să se miște. Are analizatorii lui personali, care-l avertizează cînd depășește limitele sănătoase pentru el.

— În ce împrejurări mișcarea are rol terapeutic?

— La obezitate, mișcarea are un rol strict terapeutic. Dar, cu cît este mai gras, cu atît obezul are o masă mai mare de deplasat și forța lui musculară se pierde înainte de a efectua mișcarea pe care și-o propune, iar această mișcare devine neplăcută.

LOTO — PRONOSPORT INFORMEAZĂ

NUMAI ASTĂZI ȘI MÎINE...

Agențiile Loto-Pronosport continuă, astăzi și mîine, vînzarea biletelor pentru tragerea obișnuită Loto de vineri 5 octombrie. Pentru a ilustra din nou avantajele acestui sistem de joc, reamintim că la primele trei trageri din luna septembrie au fost obținute, printre altele, TREI AUTOTURISME „Dacia 1300", DOUĂ CÎȘTIGURI A CÎTE 50.000 lei etc. Încercați-vă și dv. șansele de a vă număra printre marii cîștigători! MAI MULTE BILETE, MAI MULTE ȘANSE DE SUCCES!

★

Tragerea Pronoexpres de astăzi, 3 octombrie, se televizează în direct, începînd de la ora 18,20.

NUMERELE EXTRASE LA TRAGEREA SPECIALĂ LOTO DIN 2 OCTOMBRIE 1979

FAZA I: extragerea I: 63 86 9 80 47 19 7 20 45; extragerea a II-a: 41 32 59 65 17 1 85 26 43.

FAZA a II-a: extragerea a III-a: 16 47 72 44 1 41 2; extragerea a IV-a: 22 28 80 54 65 66 57; extragerea a V-a: 11 88 59 81 72 9 20.

FAZA a III-a: extragerea a VI-a 43 87 82 24 61 75 36 8 72 7 33 40; extragerea a VII-a: 78 32 3 46 65 57 76 5 54 77 19 75; extragerea a VIII-a: 59 48 7 58 39 25 23 4 73 18 85 38.

FOND TOTAL DE CÎȘTIGURI: 926.606 lei.

CÎȘTIGURILE CONCURSULUI PRONOSPORT DIN 30 SEPTEMBRIE 1979

Categoria 1 (13 rezultate) = 23,25 variante a 12.568 lei; Categoria 2 (12 rezultate) = 938,00 variante a 542 lei.

Cîștigul de categoria 3 fiind sub plafonul minim de 40 lei, fondul acestei categorii conform regulamentului a fost atribuit celorlalte două.